

1449.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 października 1950 r.

w sprawie zgłaszania walut obcych, monet złotych oraz złota i platyny.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zakazie posiadania walut obcych, monet złotych oraz złota i platyny, oraz zastrzeżeniu kar za niektóre przestępstwa dewizowe (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 460), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o ustawie bez bliższego określenia, należy rozumieć ustawę z dnia 28 października 1950 r. o zakazie posiadania walut obcych, monet złotych, złota i platyny oraz zastrzeżeniu kar za niektóre przestępstwa dewizowe (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 460).

2. Powołane w niniejszym zarządzeniu artykuły tejże ustawy.

§ 2. Przez zgłoszenie, o którym mowa w art. 4 ustawy, rozumie się odprzedaż wartości podlegających obowiązkowi zgłoszenia bądź złożenie do Komisji Dewizowej wniosku o zezwolenie na dalsze posiadanie tych wartości.

§ 3. Zgłoszeniu do Narodowego Banku Polskiego w myśl art. 4 ustawy podlegają:

1) pieniądze mające za granicą obieg ustawowy (banknoty i monety), banknoty nie będące w obiegu lecz ustawowo wymienialne, jak również opiewające na walutę obcą i płatne za granicą: czek, weksle, asygnaty-kasowe, polecenia wypłat i przekazy.

2) monety złote — zarówno mające gdziekolwiek obieg ustawowy jak i nie mające nigdzie obiegu ustawowego.

3) złoto i platyna we wszelkiej postaci z wyjątkiem: wyrobów użytkowych, za które uważa się przedmioty zazwyczaj w kraju powszechnie ze złota lub platyny wytwarzane (obrączki, pierścionki, broszki, bransoletki, łańcuszki i inna biżuteria; medaliki, krzyżyki i inne przedmioty kultu religijnego; medale, ordery, wyroby artystyczne itp.), jeśli są zdatne do użytku zgodnie z normalnym ich przeznaczeniem, bądź mogą być uczynione zdatnymi do takiego użytku bez konieczności przetopienia (są np. wyrobami użytkowymi: pęknięta obrączka, przerwany łańcuszek lub t.p., nie są natomiast wyrobami użytkowymi niekompletne części koperty od zegarka, ułamki pierścionków, obrączek itp. czyli złom złota).

§ 4. 1. Zakup lub przyjęcie do przerobu złota podlegającego zgłoszeniu, jak również przerabianie takiego zio-

ta na wyroby użytkowe jest obrotem w rozumieniu art. 9 ustawy i jest bez zezwolenia Komisji Dewizowej zabronione.

2. Remanenty na dzień 30 października 1950 r. złota zakupionego lub przyjętego na podstawie zwoleń Komisji Dewizowej przez osoby trudniące się zawodowo rzemiosłem złotniczym lub czynościami techniczno-dentystycznymi podlegają zgłoszeniu.

3. Remanenty te mogą być przerobione przez osoby wymienione w ust. 2 w wykonaniu ich zawodu jedynie za zezwoleniem Komisji Dewizowej.

§ 5. Obowiązek zgłoszenia w rozumieniu § 2 dotyczy:

1) osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju z wyjątkiem władz, instytucji i zakładów prawa publicznego, banków, przedsiębiorstw państwowych i pod zarządem państwowym, central spółdzielni oraz spółek prawa cywilnego i handlowego w których Skarb Państwa lub osoby prawne prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego;

2) zamieszkałych za granicą, a przebywających czasowo w Polsce, obywateli polskich i obywateli państw obcych — odnośnie do walut obcych, monet złotych, złota i platyny, których przywozu nie mogą udowodnić zaświadczeniem o przywozie pieniędzy i walorów, wydanym przez polskie organa celne.

§ 6. We wnioskach do Komisji Dewizowej, o których mowa w § 2, należy podawać:

1) rodzaj pieniędzy, banknotów ustawowo wymienialnych oraz innych środków płatniczych — ich walutę i kwotę,

2) rodzaj monet i oznaczoną na nich wartość,

3) rodzaj i opis przedmiotów ze złota i platyny, ich wagę brutto i próbę, jeżeli jest oznaczona.

§ 7. Nie zwalniają od obowiązków wprowadzonych ustawą jakiegokolwiek zgłoszenia, dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, z wyjątkiem potwierdzonego odpowiednim zaświadczeniem zgłoszenia walorów przy wjeździe do kraju.

§ 8. 1. Posiadane w dniu 30 października 1950 r. waluty obce, monety złote, złoto i platynę należy zgłosić Narodowemu Bankowi Polskiemu w sposób przewidziany w § 2 w terminie do dnia 13 listopada 1950 r. włącznie.

2. Waluty obce otrzymane po dniu 30 października 1950 r. w przesyłce z zagranicy należy odprzedać bądź złożyć do depozytu w terminie 7-miu dni od dnia otrzymania przesyłki.

3. Złoto i platynę, które po dniu 30 października 1950 r. utraciły charakter wyrobu użytkowego należy zgłosić w terminie 7-miu dniowym od dnia zaistnienia tego obowiązku.

4. W przypadku odmowy Komisji Dewizowej zezwolenia na dalsze posiadanie walut obcych, monet złotych, złota i platyny należy je odprzedać bądź złożyć do depozytu w terminie dni 7 od dnia zawiadomienia o odmowie.

§ 9. Tryb postępowania przy odprzedaży i przy składaniu do depozytu jak również tryb ubiegania się o zezwolenie na dalsze posiadanie ustali Narodowy Bank Polski w porozumieniu z Komisją Dewizową.

§ 10. Przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 maja 1950 r. w sprawie zgłaszania mienia posiadanego za granicą oraz należności od zagranicy (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 205) pozostają w mocy z wyjątkiem postanowień sprzecznych z przepisami ustawy wymienionej w § 1.

§ 11. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia przez Komisję Dewizową zezwolenia generalne i indywidualne na skup i sprzedaż złota uchyla się.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski